

Tænker du på at købe en hund?

Hunde er nogle dejlige dyr og en væsentlig del af mange menneskers liv. Men det er ikke så ligetil at have en hund. Det kræver virkelig omhyggelig overvejelse og god planlægning, inden man anskaffer sig hund, og særligt en stor hund som en Rhodesian ridgeback. Selv om du er sikker på, at du kan og vil påtage dig ansvaret ved at have en hund, er det ikke sikkert, at du ved, hvilken race det skal være. Den race, som du i første omgang vælger, egner sig måske slet ikke til de forhold, som du kan tilbyde. Hvert år aflives 50.000 hunde i Danmark. Omkring en tredjedel af disse må lade livet, fordi hund og ejer ikke passer sammen.

Kilde: Den Danske Dyrlægeforening, 2000

Så før du vælger hund (og race), skal du tage hensyn til en lang række praktiske forhold, der skal være i orden.

Spørg blot jer selv:

- Er hele familien indstillet på at få hund?
- Hvor mange timer om dagen er du villig til at bruge på din hund?
- Hvor ofte er du hjemmefra og hvor længe ad gangen?
- Er du til indendørs- eller udendørsliv?
- Bor du i hus eller lejlighed?
- Bor du i byen eller på landet?
- Er der en aflukket have?
- Er der hjemmeboende børn i familien?
- Er du til rolige eller livlige hunde?
- Hvor mange penge vil du bruge på din hund?
- Er der allergikere i familien?

Måske kommer du frem til, at den race du i første omgang synes bedst om, ikke lige passer ind i din familie, eller også er det måske ikke det rigtige tidspunkt i dit liv til at anskaffe dig en hund. Mange af de ting der påpeges her gælder for alle store racer, ikke blot Rhodesian Ridgebacks.

Skal det være en Ridgeback ?

Mange gange, når folk ser en hund fra en race de ikke kender, forelsker de sig i dens udseende, men de overvejer måske ikke lige, om denne race passer ind i deres livsstil, deres omgivelser eller deres evne til at træne og kontrollere den. Alt de tænker på er, at de må eje sådan én. At købe hund impulsivt er en meget dårlig idé. Man skal lave en del forarbejde, og finde ud af hvordan racen egentlig er, hvad den kræver, samt besøge nogle familier og høre om deres erfaringer - både de positive og de negative.

Ridgebacken er ikke en korthåret udgave af Labrador eller Golden Retriever. Det vil sige, at den er uafhængig, den logrer ikke ved alle dine ord, den kan helt uskyldigt pludselig glemme kommandoen „her“, og den kræver en masse positiv motivation, når den skal trænes på traditionel vis. Mange folk er simpelthen ikke forberedt på denne races stædighed. På den anden side er Ridgebacken også et følsomt gemyt, ikke en hund der bare skal pynte i dit hjem eller på fortrappen. Den skal føle sig velkommen, - som en del af din „flok“, dvs. din familie, ellers kan den handle på egen hånd. Man skal betragte den som et individ i familien og planlægge derefter. Ridgebacken skal have motion for at forblive glad og sund. Der skal være tid tilovers til leg og

træning med din hund. Din hvalp har brug for masser af socialisering for at udvikle sig til en dejlig ledsager. At gå til lydighed, agility eller lignende én gang om ugen og træne daglig derhjemme er et ønskeligt minimum for din Ridgeback.

Hvis ovenstående forekommer uoverskueligt, så er det måske ikke det rette tidspunkt til anskaffelse af en Ridgeback.

Hvordan er en Ridgeback?

I den almindelige bevidsthed har Ridgebacken, ufortjent, fået skinnet noget imod sig - det skin, der stråler fra de glansfulde myter om "løvehunden", den vilde hund fra Afrika. Sådan én kan man jo ikke have på villavejen! Men Ridgebacken er ingen løve, den er ikke beslægtet med løver, og den har aldrig dræbt løver - tværtimod. Og den er ikke mere "vild" end andre hunderacer. Men nogen skødehund er den naturligvis ikke, hvad den ikke altid selv husker på.

Den er stærkt bundet til hjemmet og sine mennesker. Knytter sig normalt til én person, men udstrækker sin hengivenhed til hele familien, - og møder fremmede med skepsis og reservation. Gæster bliver set an og accepteret, som regel hverken mere eller mindre. Men en ordentlig Ridgeback er hverken sky eller aggressiv. Den er vagtsom, og siger utvetydigt fra, når det er nødvendigt. Den er karakterfast, modig og sjældent nervøs, men den er også følsom og selvstændig. Den underkaster sig kun med ulyst. Den vil hellere samarbejde. Men det gør den til gengæld også med glæde.

Hvad kræver en Ridgeback af jer?

Uden den fundamentale glæde ved hunden og viljen til at leve sammen med den som dens flokfører, bliver små problemer hurtigt store, og store problemer virker som uoverstigelige hindringer. Ridgebacken er godt nok en familiehund, men den knytter sig meget til en enkelt person, så under alle omstændigheder skal der være én voksen, som tager ansvaret på sig. Man kan kun give sit barn en hund ved også at give sig selv den og selv tage ansvaret som leder. Man må tænke på, at børn ofte skifter interesser med alderen.

Alle hvalpe er søde, og det er Rhodesian Ridgeback hvalpe også!

Det er en overvældende oplevelse at se et helt kuld på én gang og måske for første gang. Alle hvalpe er dejlige, og derfor gælder det om at stå fast og være opmærksom og kritisk. Men ikke to hvalpe er ens, og ingen kan fyldestgørende bedømmes alene ved hjælp af standarden eller anden forhåndsinformation. At vælge en hvalp, ikke bare en god hvalp, men den helt rigtige hvalp, forudsætter et tillidsfuldt samarbejde med opdrætteren.

Jeres Ridgeback skal beskyttes

Ridgebacken er en naturlig jæger, og den har ingen sans for naturens grænser eller biler, når den jager egern, harer eller katte. Det er vigtigt at indhegne haven for din hunds sikkerhed. Når Ridgebacken først er begyndt at jage et egern eller en hare, så indtræffer ofte momentan døvhed. Det er også utrolig vigtigt at tænke på, hvor man slipper sin Ridgeback løs. Er der f.eks. en vej i nærheden? For mange Ridgebacks ender desværre deres liv under et motorkøretøj, pga. et sekunds uopmærksomhed fra deres ejere. Husk - Ridgebackens jagtinstinkt er intakt! Der skal så lidt til at vække det, og det kan resultere i så stort et tab - ikke kun for dig, men også for trafikanterne.

Det er en stor hund

Hvalpe vokser - og når man er på udkik efter en race må man tage med i betragtning, om den fuldvoksne hund passer ind i ens omgivelser og livsstil. Tag dig god tid til at undersøge racen.

Ridgebackens fysik og udseende appellerer måske til dig, men den har måske ikke det temperament som passer til din livsstil.

De har brug for en masse plads, kan vælte børn (og voksne!) omkuld, når de leger vildt. Hvis du bor i byområde er det nødvendigt at lokalisere en god hundepark eller et areal, hvor din Ridgeback kan løbe og motionere i sikkerhed - en træet Ridgeback er en glad og sund Ridgeback! Altså, brug noget tid på at læse om Ridgebacken, tal med ansvarlige ejere, check Internettet osv.

Økonomien

Hundens købspris er den umiddelbare interesse for de fleste, men nogle glemmer måske de løbende omkostninger som følger med. Der er forsikring og træning; mad og kosttilskud; halsbånd, hundesnor, legetøj, bideben, kurve, tæpper mm. Der er dyrlægeregninger - i bedste fald for vaccinationer og eftersyn, i værste fald også for store, dyre behandlinger. Udgifter til loppehalsbånd og tægetænger. Ja listen forekommer endeløs. Man må spørge sig selv, om man har disse ressourcer til rådighed.

Opmærksomheden skal gå begge veje

Venskab er et tovejs-spor. Din hund fortjener masser af opmærksomhed, så bliver den mere harmonisk, og man undgår en ulykkelig hund, der keder sig og står og hyler, bider ting i stykker eller stikker af hjemmefra. Hunde er levende væsener med følelser, og det er dyrplageri og mishandling at overlade dem til et ensomt aleneliv i en lænke eller i en løbegård. Du må elske din Ridgeback, men også instruere den om korrekt opførsel for at få en velfungerende hund, som er en stor fornøjelse at være i selskab med.

Fakta

Ridgebackens bliver i gennemsnit 10 - 12 år, men nogle få har nået den høje alder af 16 år!

Det er en meget lang årrække, som gerne skulle være meget lykkelig!

Den ønskelige højde for hanner er 63-69 cm og for tæver 61-66 cm.

Ridgebacken har en korthårspels, som ikke skal trimmes eller klippes. Den fælder ikke meget i forhold til andre racer, og pelsen er let at holde.

Den elsker varme og er ikke så glad for kulde – især ikke når det blæser.

Den kan derfor godt lide varme somre og ild i pejsen om vinteren.

Ridgebacken er meget selektiv med hensyn til hvem og hvad den gør ad. Man bør altid lige tjekke situationen.

Ridgebacken elsker at bo med mennesker og er generelt stille i huset. Den står sjældent og gør umotiveret.

Ridgebacken er intelligent og vil meget gerne glæde sin ejer. Ridgebacken er nem at få renlig.

Og selvfølgelig - Ridgebacken er den *flotteste* af alle hunde!

Hvalpe har sylespidse tænder og stærke kæber. Man må

ikke opfordre til bideleg i hænder mm. Brug altid bideben og -klude. Den kan ellers søndergnave bordben, møbelstof, sko, ja alt muligt som den møder på sin vej. Husk på, at en forsømt hund kan være en lille tidsindstillet bombe. Det gælder om at aktivere og motivere.

Ridgebacken er i stand til at grave store huller, ødelægge buskadser og rive små træer op med rod og det hele, og det er ikke rart for den haveinteresserede.

Ridgebacken er normalt ikke kræsen, og har en mave af stål. Men er det nødvendigvis godt? NEJ! For det betyder, at den kan finde på at spise alt muligt mærkeligt på dens vej - og den er hurtig! Den tror altid den er sulten, derfor er det vigtigt at fodre den efter en plan, så den ikke bliver overvægtig.

Ridgebacken elsker selskab, hvilket betyder, at den bør behandles som familie, og ikke bortvises til bryggerset eller hundegården, ellers kan du ende op med en stor, stærk, fremfusende hund - skabt kun af dig selv. En voksen Ridgeback kan forcere et meget højt hegn, hvis den ønsker det. En hund der keder sig, vil altid prøve at finde noget at beskæftige sig med, også selv om det betyder udenfor dens have.

Ridgebacken vokser op og bliver en stor hund, og det er vigtigt at gå til hundetræning med den, så den ikke bliver „det sorte får“, som giver et dårligt indtryk af racen. At lære at gå pænt ved fod i løs line er en nødvendighed. Ingen bør blive trukket afsted af sin hund.

Det siges, at Ridgebacken er intelligent. Dette indebærer, at den er fuldt ud i stand til at træne *dig*, før du kan træne den. Den er ret snedig og kan godt opføre sig ulydigt - med vilje!

Atart derfor tidligt med at træne din Ridgeback.

Det kan ikke siges for ofte: En Ridgeback, der keder sig kan blive til en destruktiv hund, og den kan få dårlige vaner, så som at bide ting i stykker, bryde ud af et indhegnet område, gø af kedsomhed og generelt være en pestilens for sine omgivelser. Det er VIGTIGT, at man har tid tilovers til den. Dette betyder bare, at du har den inde hos dig i huset, når du er hjemme og at du sørger for, at den får den motion, den har brug for, hvad enten det er en tur i skov, park eller ved strand; hundetræning; en løbetur sammen eller en gåtur i sikre omgivelser.

Det er en god idé, at introducere hvalpen for katte, og selv om det går godt med familiens kat, så vil den måske jage fremmede katte.

Inden du anskaffer dig en Ridgeback, så anbefales det, at du betragter den voksne Ridgebacks størrelse, og overvej så om du og din familie vil være i stand til at holde en sådan stor hund og træne den tilstrækkeligt, så den bliver en uundværlig del af familien, en dejlig følgesvend og en lydige, trofast hund. Vær opmærksom på, at børn normalt ikke vil være i stand til at holde en „tændt“ Ridgeback i snor.

Mentalitet

Det allervigtigste er temperamentet - mentaliteten.

For det er jo hundens væsen, man skal leve sammen med i mange år, glædes ved og beriges af. Langt mere, end de helt perfekte proportioner. Og mentalitet er nok det sværeste overhovedet at danne sig et sikkert indtryk af, når vi ser bort fra de ekstreme fremtrædelsesformer af dårligt temperament, angst og skyhed.

Den lille hvalp, som med rystende nerver gemmer sig i det fjerneste hjørne, forekommer heldigvis mere som teoretisk skræmmebillede end som levende realitet. Netop fordi mentalitetsbedømmelsen er så vanskelig, udgør den en frugtbar jordbund for teorier og gode råd. Men når man iagttager hvalpenes indbyrdes adfærd, kan man nok danne sig et skøn over blivende karakterforskelle. Der er f.eks. hanhvalpen, som charmerer ved sin frækhed. Det er ham, som hele tiden er ovenpå i legen, udfordrer, tager initiativet og snørebandet. Ved fast og konsekvent opdragelse kan man måske arbejde en førsteklases brugshund frem af hans robuste, dominante

væsen. Hvis man altså kan, og hvis det er sådan en hund, man vil have. Ellers kan han i værste fald forvandles til en ustyrlig tyran.

Man får den hund man fortjener. For man skaber den selv. Den hvalp, som skal blive til glæde i en stilfærdig familie, der helst ikke taler med store bogstaver, kunne netop være den lille tæve, der dukker sig under hanhvalpens forpote. Det kræver en smule hundepsykologisk viden (som man kan få hos opdrætteren) og iagttagelsesevne at vælge den rigtige hvalp. Og derfor også god tid. Men uden selverkendelse, går det slet ikke.

Flere og flere opdrættere er gået over til at lade deres hvalpe undergå Dansk Kennel Klubs mentaltest for hvalpe, for at få en indikation af hvilke hvalpe, der passer sammen med hvilke familier.

Besøg flere opdrættere, se deres hunde og find så ud af, hvilket sted du ønsker at få netop *din* hvalp fra. Og har du mulighed for det, så besøg hvalpen nogle gange og følg med i dens første 8 uger.

Historien om ridgen

Ridgebacken er en yngre race, men med ældgamle rødder. Engelske indvandrere i Sydafrika krydsede i 1800-tallet deres europæiske hunde (greyhounds, pointere, bulldogs, collies, deerhounds m.m.) sammen med den lille afrikanske vildhund, som hottentotterne havde knyttet til sig.

Resultatet blev store, hurtige og udholdende hunde - lige velegnede til at "stille" løven, indtil jægeren kunne nå frem, som til at vogte farmen. Vidt forskellige af udseende, og ikke lige kønne, som man kan se på gamle fotos. Men de havde et fællestræk, arven fra deres afrikanske forfædre: Ridgen - den kam af modsatvoksende hår, der strækker sig ned ad ryggen, begyndende ved skulderen med to symmetrisk siddende "kroner" for at ende i en spids ved hoften.

Først så sent som i 1922 tog kyndige hundefolk sig på at formulere en standard for racen. Man sammenfattede de mest ønskværdige træk ved de bedste eksemplarer i en beskrivelse, som med meget få ændringer stadig i dag er den gældende standard på en Rhodesian Ridgeback.

Om standarden

Standarden er på én gang detaljeret i sine krav og åben overfor varianter. Ser man flere Ridgebacks sammen, vil man ofte se betydelige forskelle i størrelse, i farve, og i det u håndgribelige, der hedder *type*. Det skyldes især, at racen stadig er meget tæt på sin blandede oprindelse. Raceavl berøres desuden også af modestrømninger. I mange år blev Ridgebacken bestandigt avlet større og tungere. Nu bestræber opdrættere i mange lande sig på at komme tilbage til standardens størrelsesgrænser. Vi vil i dag gerne se Ridgebacken som en stram, adræt og hurtig hund.

Tilnavnet "Løvehund" blev givet Ridgebacken fordi adskillige af de gamle storvildtjægere fandt dem udpræget velegnede til løvejagt. Dette forledte mange til at tro at hundene var løvedræbere. En smule omtanke ville have gjort det klart, at ingen kendt hund ville have nogen chancer i en kamp mod en løve. Hvad Ridgebacks gør, og gør yderst effektivt, er at drille vildtet med konstante og smarte skinangreb indtil det står stille i ren forvirring, og giver jægeren præcis, hvad han venter på: Et klart skud på nært hold. For at gøre dette effektivt kræves mod, smidighed, udholdenhed og en instinktiv viden som denne race synes at have i slående grad.

Et trænet jagtkobbel vil, efter at have sporet vildtet (ikke nødvendigvis løve), sprede sig ud, én løbende direkte mod byttet, de andre cirkulende rundt for at afskære flugt. Her bliver hundens

fantastiske smidighed vist - evnen til at dreje i en brøkdelt af et sekund, springe til siden og lave skinangreb, eller vedligeholde en god hastighed, hvis deres bytte slipper fri og løber.

Alene vil Ridgebacken genere større vildt, og ofte bruge sin vægt i et direkte brystangreb på mindre vildt. Dette angreb sker meget hurtigt, i et slags sammenstødsangreb, hvor hunden forbliver på sine ben uden for byttets rækkevidde. Der findes mange fantastiske historier om Ridgebackens klogskab, troskab er et fremtrædende karaktertræk og den vil gengælde kærlighed tusindfold. Der findes ikke en bedre ven, ej heller en mere intelligent kammerat.

En Ridgeback er specielt knyttet til sin ejer og sin familie, og som vagthund for hjem og ejendom har den ofte vist sig uvurderlig. Den er reserveret mod fremmede, men aldrig aggressiv eller svær at stole på, og dens lave knurren advarer enhver ubuden gæstk og får ham til at stoppe. En Ridgebacks venskab - når det først er opnået - er for livet.

Arvelige defekter

Ridgebacken er heldigvis ikke særlig belastet med arvelige defekter. Men som ved andre større racer skal man dog være opmærksom på risikoen for Hofteledysplasi (HD) og Albueledsartrose (AA).

For at forebygge og holde avlen så ren som muligt, kan ingen hvalpe stambogføres, med mindre forældrene er hofte (HD) - og albuefotograferede (AA) før parringen. Resultaterne er indført i stambøgerne.

Virkelig invaliderende forekomster af HD og AA er kun registreret i ganske få tilfælde blandt danske Ridgebacks. Dansk Kennel Klub er pr. 1. april 2000 overgået til at HD-bedømme efter den nordiske 5-trinsskala. Denne skala er en graderet kombination af bogstaverne A, B, C, D og E, hvor A-gruppen er uden tegn på HD. Hunde i B-gruppen har ikke HD, men har hofter, der er i en overgangsform. C-hundene har hoftiledysplasi i mild grad, D-hundene i middelsvær grad og E-hundene i svær grad.

AA bedømmes ved en 4 trinsskala, fra 0 til 3, hvor nul er uden AA, 1 er mild AA, 2 er middelsvær AA og 3 er svær AA.

HD og AA er arveligt, og arvegangen er kompliceret. Man kan derfor nok blive rimeligt betrygget på hvalpenes vegne, men helt sikre og enkle konklusioner kan ikke drages ud fra forældrenes HD- og AA-resultat. U hensigtsmæssig fodring og specielt overbelastning i vækstperioden (f.eks. cykel- eller løbetræning) er medvirkende til udviklingen af HD og AA.

Dermoid Sinus (DS) er en arvelig hudlidelse, som forekommer oftere hos Ridgebacks end hos andre racer. DS er en meget speciel lidelse, hvor en tynd hudtunnel går fra huden til nær rygraden eller selve rygraden. Pga. hårcellerne i huden, kan denne tunnel let blive alvorligt inficeret.

Dermoid sinus kan opereres - I Danmark altid med gode resultater. Men da defekten er arvelig må hunde dianostigeret med denne hudlidelse under ingen omstændigheder bruges i avl. Af samme grund vælger nogen opdrættere at aflive hvalpe med DS, men dette valg er 100% op til den enkelte opdrætter Grå pelsfarve (weimaraner-farve) og blå øjne er ikke nogen sygdom, men en arvelig farvefejl, og sådanne hunde kan derfor ikke godkendes til avl.

Udstillingsfejl

Det er ikke unormalt, at et par hvalpe i et kuld har, hvad hundefolk kalder „udstillingsfejl“. Det kan være en forkert udviklet ridge, rigeligt hvidt på bryst og fødder, for mange sorte hår i pelsen, måske en „knækhale“ osv. Hvis man ikke ønsker at udstille og evt. bruge hunden til avl, men simpelthen blot er interesseret i en god familie-, lydigheds- eller agilityhund, så er en sådan hvalp et alternativ, der sikkert kan erhverves noget billigere.

Hvad nu hvis...

Trods al god vilje kan det ske, at den hvalp, man har købt, ikke lever op til forventningerne. Og med hensyn til køb og salg, er levende væsener langt mere komplicerede at have mellem hænderne end materielle ting.

Det er en simpel sag at fastslå, om den nye kaffemaskine brød sammen, fordi den var leveret med skjulte fejl, sammenlignet med det at skulle afgøre, om en parvovirusinfektion skyldtes smitte overført, mens hvalpen endnu befandt sig hos opdrætteren, eller om hunden var blevet smittet under de første gåture hos køberen.

Købeloven gælder både for hvalpekøber og for opdrætter. Returret findes ikke, hvis der ikke på forhånd er indgået aftale herom. Hvis hunden har væsentlige mangler gives ret til nedslag i prisen, eller en ophævelse af købet. Hvis det kan bevises, at hunden har fejl eller mangler, som opdrætteren vidste inden handelen, gives der ret til erstatning ved siden af prisnedslaget. Men erfaringen viser, at denne beskyttelse ofte er utilstrækkelig. Dansk Kennel Klub har derfor ladet udfærdige en købsaftale, der kan række ud over købelovens bestemmelser, hvis det er indført i kontrakten. I tvistigheder forpligter køber og sælger sig til at lade uoverensstemmelser om handelen afgøre af DKK's klagenævn. Det er muligt for alle at klage, bare der foreligger en DKK-stambog.

Som i al anden handel gælder dog, at det er bedre at forebygge end at helbrede. Man skal være meget opmærksom ved købet. Undersøge hvalpen nøje. Og sikre sig, at begge parter er helt enige om, hvad der handles. Bliver hvalpen solgt som „korrekt“ eller med en af både køber og sælger erkendt „udstillingsfejl“?

Alle hvalpe, der bliver solgt 8-12 uger gamle, bliver solgt som familiehund og ikke som udstillingsstjerne eller avlsmatador, hvis ikke opdrætteren garanterer for andet i købsaftalen. Udstillingsfejl, som f.eks. knækhale, eller ridgefejl, skulle man selv som førstegangskøber kunne konstatere inden købet. Men hovedansvaret påhviler opdrætteren, og hvis en sådan hvalp er solgt som korrekt, og fejlen derefter konstateres indenfor de første par uger, vil en rimelig løsning være at lade handelen gå tilbage. Den køber, der ikke ønsker at skille sig af med hunden, bør have et mærkbart prisnedslag. Det skal bemærkes, at „skønhedsfejl“ normalt ikke betragtes som mangler i købelovens forstand.

På mange hanhvalpe (for øvrigt i alle racer) kan man allerede i 8 ugers alderen føle begge testikler i pungen. Men ofte falder stenene først ned mange måneder senere. Hos enkelte bliver den ene eller begge sten oppe i bughulen. Denne uforudsigelige kryptorkisme udelukker hunden fra avl og udstillinger. Hvis den ene eller begge testikler indenfor 1 år ikke er faldet på plads, tilkommer der køber et forholdsmæssigt afslag af købesummen.

Med hensyn til HD er det alment erkendt, at ca. 1/3 af alle HD-tilfælde er arvet, resten af tilfældene (2/3) er erhvervet.

Lettere HD belaster i regelen ikke hunden, men kan kun konstateres på røntgenbilledet, og anses i så fald ikke for erstatningspligtig. Men skulle en HD invalidere hunden indenfor de første 3-4 leveår, så den evt. må aflives, vil den kulante opdrætter tilbyde erstatning, forudsat at hunden er fornuftigt fodret og ikke har været udsat for urimelige belastninger. Men som nævnt før, er det heldigvis ikke et problem blandt de danske Ridgebacks.

Som regel går det heldigvis godt

Den omhyggelige opremsning af hvis'er og men'er kan imidlertid nemt komme til at fremkalde bekymring, og man ser for sig en fremtid fuld af usikkerhed og problemer. Godt nok er det umuligt at garantere for det levende, - men man skal unde sig selv, og sin Ridgeback, at have tillid til, at det går godt. Det er den første betingelse for, at samlivet bliver en berigelse. Og det plejer at gå godt!

Ring til en opdrætter

Man kan sagtens „læse sig klog“ på Ridgebacks. Har man bare læst så langt som hertil, er man forhåbentlig også kommet nogenlunde på det rene med, om racen er noget for én. Bagest i dette hæfte findes yderligere henvisninger til speciallitteraturen.

Men det er opdrætteren, som allerbedst kan informere om det man har brug for at vide. Hun eller han kender racen indgående gennem sine egne hunde, i praksis så at sige.

Ring til en opdrætter, eller flere, også selvom det „kun“ drejer sig om at snakke Ridgeback i almindelighed. Og naturligvis, når man *har* besluttet sig, for at få al den viden om kuldet, forældrene, evt. tidligere afkom og fjernere forfædre, som kun opdrætteren kan give.

Når I vælger hvalp

Sundhed i en aktiv, kraftfuld race som Ridgebacken falder i alt væsentlighed sammen med „skønhed“, standardens krav om racetypisk udseende. Bed opdrætteren om at ”gennemgå“ hvalpen ud fra standardens beskrivelse. En få uger gammel hvalp er endnu ikke større, end at den kan stilles op næsten i øjenhøjde mellem kaffekopperne på bordet. Og så skal man se hvalpen i bevægelse. En kluntet galop hører alderen til - men den hvalp, der som voksen vil betage os med sin smidige, udholdende trav i terrænet, den vil allerede nu, mellem al tumleriet, lyse op på gulvet. Det er imidlertid overordentlig vanskeligt, i mange henseender umuligt, at slutte fra hvalpen til den voksne hund. Proportionerne er anderledes, det gælder ikke mindst hovedet. Man kan dog et langt stykke vej forvise sig om, at hvalpen fundamentalt er i orden, og den erfarne opdrætter har ofte rimeligt sikre forestillinger om, i hvad retning den vil udvikle sig. Men ingen standardbeskrivelse eller generel vejledning kan beskrive det, som en af hvalpene i kuldet har, som taler lige til hjertet - nemlig „udtrykket“.

Træning

Der er to ting, som mange hundeejere glemmer, når de forsøger at lære deres hunde gode manerer og god opførsel:

1. De glemmer at hundehjernen ikke må forveksles med menneskehjernen.
2. De glemmer at være konsekvente.

Da Ridgebacken er baseret på et væld af forskellige racer, kan den ikke trænes på samme måde som f.eks. de tyske brugshunde. Træningen af disse hunde er ofte intens, gentagende og kedelig. Ridgebacken er velsignet med en masse gode egenskaber fra racerne den er baseret på, og ved at have de to ovenstående punkter i mente, kan du træne din Ridgeback med succes - og I kan oven i købet begge have det sjovt. Bestem på et meget tidligt tidspunkt, hvad din Ridgeback må og hvad den ikke må. Inden den er fyldt 6 måneder, skal du forvente, at den er 100% renlig, går pænt i snor, ikke hopper op ad folk og (måske) ikke hopper op i møblerne. Hvis du opnår alt dette inden den fylder ½ år, så giv dig selv et skulderklap.

Hvis du forventer mere end det - tjaa, så er du nok lidt for hård ved dig selv og din hund.

Ridgebacken er ikke dum! Tværtimod, den er uafhængig og temmelig smart. Den har et stort behov for at glæde sin ejer, og dette bør du understøtte.

Start med at gå til hvalpetræning, jo tidligere, jo bedre! Og fortsæt endelig med unghunden, og senere den voksne hund. Du kan endvidere supplere med f.eks. agility, schweiss/sporarbejde, lure coursing og/eller væddeløb. Ridgebacken elsker, at der bliver stillet krav til den - at den bliver brugt. I det små kan man lade den finde godbidder og mad selv, eller man kan lade sine børn indgå i gemmelege, hvor hunden skal finde dem.

Den voksne Ridgeback kan, som andre store hunde, blive noget mere dominant, og så bør man genopfriske hvalpekursets elementære lærdomme. Men når man oplever sin Ridgeback som et uundværligt medlem af familien vil man også som en selvfølge kræve grænserne respekteret. Det trives hunden også bedst med.

Når I træner, lige meget med hvad, så få altid hundens opmærksomhed først, selv om det evt. tager flere minutter før den falder til ro. Når du - endelig - har fået dens opmærksomhed, så kan du begynde med træningen. Reager aldrig ud fra vrede. At råbe og skrigende ad din hund, slå den og løbe efter den, vil kun resultere i en psykotisk hund og du vil føle dig mere frustreret.

En fast, alvorlig stemme er normalt alt hvad der er nødvendigt, for at få din hund til at forstå dig. Du må aldrig slå din hund hverken med hånden eller med en genstand, især ikke i nærheden af dens ansigt og hoved. Dette resulterer sjældent i andet end, at du selv slipper af med din frustration. Men skaden på din hund kan aldrig repareres. Hunde er vanedyr, husk altid på dét. Gode vaner kan indlæres, men også dårlige vaner. Prøv at fange de dårlige vaner meget tidligt, så de ikke ender op med at blive indgroet i din hund, og arbejd på at forbedre de gode vaner.

Belønningsmetoden er den helt optimale træningsmetode for Ridgebacks. Et eksempel kunne være, at hvalpen endelig går ud i haven for at besørge og du overødsler den derfor med ros. Du synes måske det virker lidt fjollet at overspille den glade rolle, bare fordi den gik udendørs i stedet for at besørge indendørs, men det virker!

Når du er i tvivl om noget i en træningsfase eller har andre problemer, så ring til opdrætteren for at få råd og vejledning. Der er ydermere skrevet mange gode bøger om det at have Ridgeback.

Litteratur om racen

T.C. Hawley: The Rhodesian Ridgeback

J.N. Murray: The Rhodesian Ridgeback 1924-1974 Ann Woodrow: Rhodesian Ridgeback Guide to The Rhodesian Ridgeback (udg. den engelske klub) Peter Nicholson/Janet Porter: The Complete Rhodesian Ridgeback Stig G. Carlson: Läs din Ridgeback (svensk)

Stig Carlson: Pet Owners Guide to The Rhodesian Ridgeback

Stig G. Carlson: Reading The Ridgeback

Stig G. Carlson: The Rhodesian Ridgeback Today